INGYENES

V. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

Szentpéteri Krónika

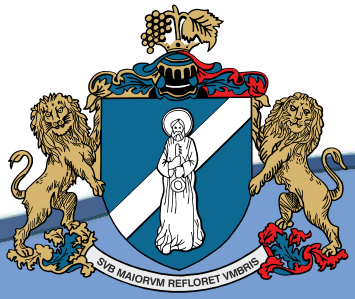

Sajószentpéter város közéleti lapja

2012. január-február-március

Mezey István

1945-2012

Lezárult életpályája befejezett alkotásokkal

Mezey Istvánra emlékezünk

Utolsó megrendelését a tőle megszokott módon határidőre teljesítette, majd letette a ceruzát, és orvosi segítséget kért. Örök optimista emberként bízott a gyógyulásában, a végsőkig harcolt az életéért, de ezúttal a jól ismert akaratereje kevésnek bizonyult. Mezey István művésztanár 2012. február 26-án, 66 éves korában, otthonában örökre elaludt, és ezzel pótolhatatlan veszteség érte családját, barátait és a hazai képzőművészet világát.

Ritkán láthattuk így az utcán, inkább a műteremben alkotott

Mezey István festő- és grafikusművész Szikszón született, de valójában Sajószentpéteren élte élete első 20 évét. Itt járta ki az általános iskolát, és Szentpéterről utazgatott az ózdi József Attila Gimnáziumba, hogy érettségit szerezzen. A borsodi kohászváros kollégiumának könyvtárát gyakran látogatta, az elolvasott könyvek egészéről vagy apró mozzanatairól illusztrációkat készített. Tehetségének köszönhetően Sajóbábonyban képesítés nélküli rajztanárként alkalmazták, és védett a helyi futballcsapatban is. Kazincbarcikára 1967-ben kötött házassága után került, ahonnan főiskolára jelentkezett földrajz és rajz szakra. A Szentpéteri Krónika 2009. júniusi számában megemlítette, hogy amikor a felvételin a beadott rajzát „O"-ra értékelték, az felért számára egy „lelki atombombával".

Azt követően belevetette magát a munkába, és alkotásait pár éven belül neves művészek – Feledy Gyula, Kondor Béla, Csohány Kálmán – ismerték el. A Művészeti Alapba 1973-ban jelentkezett, 1975-ben pedig tagja lett a Képzőművészeti Szövetségnek. A következő négy évtizedben a kortárs képzőművész galériát vezette Kazincbarcikán, ahol a város vezetése műtermet biztosított számára. Megrendelések tömege zúdult rá, így nagy teherbírású művészként több mint 50 település címerét tervezte és rajzolta meg. Legalább száz illusztrációja jelent meg tankönyvekben és tudományos kiadványokban, valamint könyvborítókon. Legismertebb alkotásai között találjuk Kazincbarcikán az Egressy Művelődési Házban a 24 méter hosszú festményt, de elkészítette a 8 méter magas Hild-emlékoszlopot és az Egressy-emlékoszlopot is. Több művésztelepet vezetett megyénkben, majd Bulgáriában, és sok képzőművész tanulóval foglalkozott. Tanítványainak őszintén elmondta: ne ábrándozzanak, mert a mai világban nem lehet megélni a művészetből. Emellett a tehetséges fiatalokat bátorította, képezte. Mezey Istvánt Sajószentpéterhez örök hűség kötötte, képein sokszor visszaköszöntek gyermekkorának emlékei. A városavató díszleteinek készítését is ezért vállalta el, ahogyan sokévnyi kiállítási szünet után (2009 júniusában) a görög katolikus templomba is elhozta alkotásait. A Lévay-illusztrációkat ugyancsak ő készítette el.

Tárlatai gyakran átlépték a megye-, illetve az országhatárt, így a Dunántúl városaiban, vagy Rozsnyótól Moszkváig sok-sok művészetkedvelő ismerkedhetett grafikáival, festményeivel.

Mezey István öntörvényű alkotó volt, aki bevallása szerint soha nem tervezett előre, mert az kötöttséget jelentett volna, a kötöttség pedig neki a művészet, a szabad gondolkodás végét jelentette. Így mindig szabadon szárnyalhatott a képzelete, kiteljesedhetett kreativitása. Többször hangoztatta: azért is érzi magát boldognak, mert képzeletben ott jár, ahol szeretne, és ezt az érzést senki nem veheti el tőle. Számára szent volt a vonal, és elutasította a számítógépen készült rajzokat, mert értékítélete szerint azoknak vajmi kevés köze van a képzőművészethez.

Mezey tanár úr 2009-ben lapunknak így nyilatkozott: „A következő 20-30 évben se szóljon bele senki a munkámba, és akkor elégedetten léphetek majd ki végleg a műteremből". Abban az évben Sajószentpéter Pro Urbe díját, Kazincbarcikán pedig a díszpolgári címet vehette át. Legértékesebb kitüntetése az 1995-ben átadott Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje volt, de saját lakóhelyén is próféta tudott lenni, amit a 2003-as Borsod-Abaúj-Zemplén Megye Alkotó Díja bizonyít. A barcikai képzőművész ars poeticája szerint a legtökéletesebb képet mindig holnap, vagyis a jövőben lehet elkészíteni, mert abban talán majd nem talál hibát.

Mezey István temetése után pár nappal sikerült megszólaltatni özvegyét, Mezey Istvánnét, aki elmondta: férje egyetlen befejezetlen művet sem hagyott hátra, hiszen amit elvállalt, azt mindig teljesítette. Utolsó munkája egy rendőrségtől megrendelt illusztráció volt, mivel évtizedek óta készített fantomképeket a rossz fiúkról vagy az eltűnt emberekről. Számtalan alkotása maradt a családra, lakásuk falát is több festménye díszíti. Mezey Istvánt nagy munkabírás jellemezte, de amellett rendkívül családcentrikus volt. Mindkét lányukkal – Ildikóval és Katalinnal - rendkívül jó volt a kapcsolata, két fiú unokájával pedig kölcsönösen imádták egymást. Most nekik a legnehezebb elmagyarázni, hogy nagyapa nincs többé, és hogy ő már az égi műteremben rajzolja a számára szent vonalakat.

Kovács István

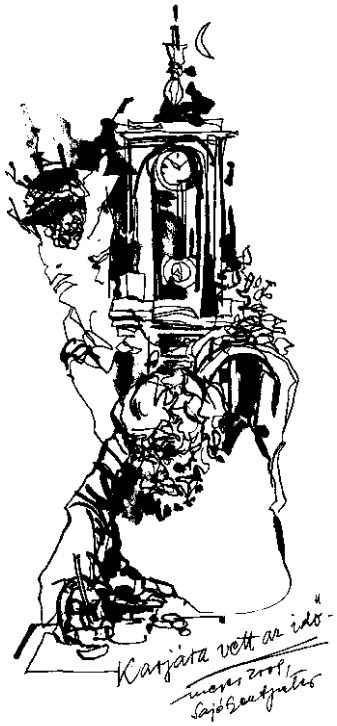

Mezey Istvánt végérvényesen a karjára vette az idő

Március idusa

- „Kivánjuk a sajtó szabadságát, censura eltörlését.
- Felelős ministeriumot Buda-Pesten.
- Évenkinti országgyülést Pesten."
(A Tizenkét pont első három tétele)

A fent idézett szavak olyan súlyt képviselnek nemzetünk történelmében, hogy kevés olyan iskoláskorú gyermekkel találkozhatunk, aki még ne hallott volna róluk, ne tudna idézni belőlük. A Tizenkét pont testesít meg mindent, ami miatt a magyarság jogos dühe 1848. március 15-én felszántotta Pest és Buda utcáit, és elhintette nemzetünk szabadságának magvait.
Mindig nehéz dolga van annak, aki az 1848-as forradalomról kezd írni. Ha élethűen szeretnénk ábrázolni március 15. eseményeit, akkor komoly történelmi áttekintéssel és nehéz könyvek még súlyosabb tartalmának zanzásított változatával kellene kezdeni az írást. És még így is nehéz lenne megérteni és átérezni azt a sérelmet, elnyomást, kisemmizést és megaláztatást, ami megszülte a forradalom büszke, bátor és tenni kész szellemét. Bár a népek tavaszán a forradalmi láz Európa nagy részén átvonult, nálunk mégis kicsit más, kicsit dicsőségesebb, kicsit komorabb, kicsit

Szendrey Júlia
és Petőfi Sándor, kicsiben

Az ünnepi beszédet Perényi Barnabás, a SKÁI igazgatója mondta

magyarabb hangulatban zajlott le ez a nap. Március 15. eseményei azóta történelmi jelentőségűvé váltak, és nemzeti ünnepünkké avatva tisztelgünk hősei előtt. Így nem csoda, hogy városunkban idén is megemlékezést tartottunk az esemény évfordulójának tiszteletére.
A megjelentek március 14-e kora délutánján a Sajószentpéteri Központi Általános Iskola Kossuth Lajos Iskolájának tornatermében gyülekeztek. A hangulat ünnepi volt. A feszengő gyermekek és a csendben várakozó vendégek halk neszelései elsikkadtak a nemzeti színbe burkolt falak gyűrűjében. A kosárpalánkon, a falakon, az emberek ruháján és talán szíveikben is ott díszelgett a magyar trikolor. A Himnusz dallamai, egybeolvadva a jelenlévők gondolataival, ismerős hangsorokkal töltötték meg a termet, jelezve, kezdetét vette a megemlékezés. A díszműsort Sajó Attila, a Művelődési és Sportközpont igazgatója vezette le, és rögtön pódiumra is kérte Perényi Barnabást, a Sajószentpéteri Központi Általános Iskola igazgatóját, hogy mondja el beszédét. Személy szerint egy megszokott, ünnepi szellemű, visszafogott emlékbeszédre számítottam, így már az első pár mondat meghallgatása után igazán kellemes csalódásként könyvelhettem el az igazgató úr köszöntőjét. A beszédben dinamikusan, lényegre törően és igazán lelkesen válaszolt azokra a ki nem mondott kérdésekre, hogy mi is számunkra ez az ünnep, és

Egyéni produkciók
színesítették a műsort

Koszorúz a polgármesteri hivatal

miért kell megemlékeznünk a márciusi ifjak és a pesti tömeg eltiporhatatlan megmozdulásáról. Az ezt követő percekben a Kossuth Lajos Iskola diákjai, a városi Musical Stúdió és Színjátszókör tagjai, valamint a Tücsökmadár néptáncegyüttes által készített közös műsor került porondra. Ezt az előadást Orosz Marianna, Tőzsérné Király Enikő, Körmöndi Tamás, Czégény Miklós és Szaxon Csaba készítette, állította össze. A szavalók produkciója, a népi táncos és énekes betétek, a jelmezes előadás Petőfi és Szendrey Júlia Koltón töltött napjairól szóltak, és közösen alkottak egy kerek egész színjátékot. A gyerekek legjobb tudásuk szerint adták vissza a fiatal pár részben boldog, részben pedig a forradalmi gondolatoktól és az elmúlás rémképétől megélt napjait. Végül egyedi előadásban hallgathattuk meg a Nemzeti dalt. Az ünnepi érzések kifejezésére és az esemény megkoronázásaként a jelenlévő képviselők, küldöttek és megemlékezők közösen megkoszorúzták az iskola udvarán lévő Kossuth-szobrot, méltó módon fejet hajtva ezzel a szabadság hőseinek emléke előtt.

B.M.

Iskola a (lát)határon

Interjú Takács Alajos plébánossal

A Sajószentpéteri Római Katolikus Egyházközség karitász csoportja február 4-én jótékonysági vacsoraestet rendezett, ahol az est fővédnöke, Takács Alajos plébános arról beszélt, hogy az elkövetkezendő időszak egyik legfontosabb feladatát abban látja, hogy a lehető legrövidebb időn belül egyházi iskola kezdje meg működését Sajószentpéteren. Miután a téma nem először vetődött fel városunkban, úgy döntöttem, megpróbálom feltérképezni döntésének hátterét. Alajos atya a minap a parókián fogadott.

Takács plébános úr bizakodó a jövőt illetően

- Mi adta az indíttatást ehhez a komoly szellemi és anyagi ráfordítást igénylő tervhez, hiszen manapság egy általános iskolát fenntartani, működtetni nem kis feladat?

- Mielőtt Sajószentpéterre kerültem, én magam is egy egyházi fenntartású iskola (Fráter György Katolikus Gimnázium) lelki vezetője voltam, így nyilván nem áll tőlem távol az effajta szolgálat. Persze, az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy 2010-ben – a választásokat követően – megkeresett engem két önkormányzati képviselő, akik arról tájékoztattak, hogy kívánatosnak tartanák, ha városunkban is működne egyházi fenntartású általános iskola, mivel szerintük Sajószentpéteren is igény lenne ilyen típusú oktatási intézményre. Arról is beszéltünk, hogy ők polgármester urat is megkeresik ezzel az indítvánnyal, hiszen, mint a város első embere, rendkívül fontos, hogy ő miként vélekedik erről a kezdeményezésről. Mivel én nem tudom nézni a képviselőtestületi ülések televíziós közvetítéseit, így hónapokon keresztül nem volt információm arról, miként is áll az egyházi iskola ügye. Valamikor tavaly keresett meg újra a korábban említett két képviselő, akik arról tájékoztattak, hogy polgármester úr nem támogatja ezt a kezdeményezést. Így év elején zajlanak a házszentelések (idén közel 200 házhoz jutottam el), melyeken természetesen az egyházi iskola ügye is szóba került, s a hívők jelentős hányada úgy vélekedett (ami szerintük a közvetítésekből ki is derült), hogy polgármester úr nincs az egyházi iskola ellen, sőt. Ez is segített abban, hogy január 25-én (Pál apostol megtérése napján) egy belső sugallat hatására úgy döntöttem, aktívabb szerepet kell vállalnom ebben az ügyben, így kerestem a lehetőséget arra, hogy polgármester úrral én is megvitathassam az egyházi fenntartású iskola megteremtésének lehetőségeit. A személyes találkozónk során kiderült, hogy valóban nincs a kezdeményezésünk ellen, sőt, ő maga is elképzelhetőnek tartja egy egyházi iskola megteremtését, legfeljebb a létrehozás mikéntjében tér el a véleményünk.

- Ön a gyakorlatban hogyan képzeli el az iskola létrehozását?

- A katolikus egyház komoly tapasztalatokkal rendelkezik ebben a kérdésben. Létezik olyan település, ahol tanárokkal és diákokkal együtt vette át az iskolát (például Tihanyt említhetném), olyan is előfordult, hogy üres épületet kapott erre a célra, és persze olyan példa is akad, ahol vadonatúj épületet hozott tető alá, és így kezdte meg működését az egyházi iskola. Jómagam és a helyi egyházi vezetők is úgy gondolják, hogy a gyermeklétszámhoz képest férőhely és épület bőségben van a városban. Az pedig nyilvánvaló, hogy a jövőbeni egyházi fenntartású iskolában is sajószentpéteri gyermekek tanulnának, illetve helyi pedagógusok dolgoznának.

- Önök miből gondolják azt, hogy Sajószentpéteren ilyen komoly igény mutatkozik egy egyházi fenntartású alapfokú oktatási intézményre?

- A találkozásunk alkalmával polgármester úr is azt kérdezte elsőként, hogy egyáltalán van-e igény egy ilyen iskolára. Nyilván ezt hasra ütéssel nem lehet eldönteni, így felkértünk egy profi szakembert, aki egyébként közvélemény-kutatással foglalkozik, hogy állítson össze egy olyan kérdőívet, amely alapján el lehet azt dönteni, hogy az óvodás korú gyermekek szülei szívesen vinnék-e egyházi iskolába a csemetéiket, vagy inkább az önkormányzati fenntartású iskolát választják. A kérdőívet készítő szakember azt kérte, hogy minden második szülőt szólítsanak meg az aktivistáink, így az nem lényeges, hogy az adott szülő vallásos-e avagy sem. Azt is el kell mondanom, hogy ez a „minden másodikat megszólítom" metódus sem volt mindig sikeres, hiszen voltak, akik szántak időt a kérdőív kitöltésére, de olyanok is akadtak, akik elzárkóztak a válaszadástól. Tudomásom szerint a kérdőívek kiértékelése április közepére készül el, így az Ön kérdésére is akkor tudok majd egzakt választ adni.

- Tegyük fel, hogy valamilyen módon megvalósul az Ön álma, és a későbbiekben Sajószentpéteren is lesz egyházi fenntartású iskola. Mire számíthatnak majd a sajószentpéteri pedagógusok? Szükség lesz-e ott rájuk, vagy csak azokra tartanak majd igényt, akik vallásosak?

- Azt nem hiszem, hogy ez ebben a formában kritérium lenne. Ahol a pedagógusokkal együtt vette át az egyház az intézményt, tudomásom szerint ott azt kérték tőlük, hogy az iskola szellemiségével azonos értékrendet képviseljenek. Egyébként ez már nem az én kompetenciám, azt az iskola majdani igazgatójának kellene eldöntenie, hogy kikkel kíván együtt dolgozni.

- A városban már olyan hírek is keringenek, hogy a katolikus egyház kifejezetten a Kossuth Iskolát szeretné átvenni. Ez valóban így van?

- Ezt én soha nem mondtam. Azt ellenben nagyon remélem, hogy elindulhat egy tárgyalási folyamat polgármester úr és az egri érsek úr között. Bármiben csak ők egyezhetnek meg. Én csak „közkatona" vagyok, a feladatom legfeljebb addig terjedhet, hogy mindkét fél felé jelezzem ezt az igényt, persze csak abban az esetben, ha a kérdőívek kiértékelése is azt mutatja, hogy valóban igény van egy ilyen alapfokú oktatási intézményre Sajószentpéteren.

Sulyok Barnabás

Megkérdeztük a polgármestert is…

„Szeretném, ha a sajószentpéteriek pontosan értenék, hogy mi az álláspontom az egyházi fenntartású iskolával, illetve óvodával kapcsolatban, ezért egy kicsit visszamegyünk az időben. Hat évvel ezelőtt (2006-ban) lettem először polgármester a városban, s bátran állíthatom, hogy korábban egyetlen egy ciklusban sem kaptak annyi támogatást a helyi egyházak, mint az elmúlt években. Ezt egzakt számok bizonyítják. Fel sem merülhet tehát, hogy én a legcsekélyebb mértékben egyházellenes lennék. Az viszont tény, hogy amikor arról esik szó, hogy Sajószentpéteren alapfokú oktatási intézményt működtessen az egyház, akkor én úgy vélem, rendkívül körültekintően kell eljárni ebben az ügyben. Mire gondolok? Ha egy iskolát (ahogyan azt korábban felvetették, és egyesek szerették volna) pedagógusokkal és diákokkal együtt átadnánk az egyháznak, abban a pillanatban **csorbulna a szülők választási lehetősége**, hiszen akár szeretnék, akár nem, attól a pillanattól kezdve egyházi iskolában találnák magukat mind a gyermekek, mind a tanárok. Ez az, amit én nem szeretnék, ha bekövetkezne. Ellenben, ha arról beszélünk, hogy bármelyik egyház alapít egy iskolát, esetleg óvodát Sajószentpéteren, akár úgy, hogy az önkormányzattól bérel, akár úgy, hogy megvásárol egy épületet, netán újat épít, azt teljes mellszélességgel tudom támogatni. A legjobb példa erre a Miskolci Apostoli Exarchátus püspökével, dr. Orosz Atanázzal folytatott tárgyalásom. Püspök úr írt egy levelet, melyben arról tájékoztatott, hogy a görög katolikus egyház szeretne egyházi fenntartású óvodát létrehozni Sajószentpéteren, s mivel tudomása van róla, hogy a városban jelenleg is van már üres óvodaépület, ezért bérelnének, esetleg vásárolnának az önkormányzattól egy, a funkciónak megfelelő ingatlant. Mondanom sem kell, a személyes találkozónk során maximális támogatásomról biztosítottam püspök urat, s megígértem, hogy örömmel terjesztem a képviselő-testület elé, ha ilyen irányú kéréssel fordul a városvezetéshez. Ebben az esetben ugyanis nem az történik, hogy gyermekestől, óvónőstől átadunk egy intézményt, hanem az óvodás korú gyermekeket nevelő szülők számára **megteremtjük a választás lehetőségét**, így szabadon eldönthetik, hogy a későbbiekben egyházi vagy önkormányzati fenntartású óvodába kívánják-e beíratni gyermeküket. Miközben a város vagyonát sem herdáljuk el, hiszen akár a bérleti díj, akár a vételár településünk költségvetésének bevételi oldalát gyarapítja” – mondta a Krónikának dr. Faragó Péter.

FELHÍVÁS

A BIS Zrt. munkatársa azzal kereste meg hivatalunkat, hogy a Miskolci Ítélőtábla 2011. november 7. napján intézkedett az AES BE Kft. „f.a.” felszámolási eljárásának közzétételéről, ezáltal az eljárás megindításáról. A 2.Fpk.05-11-001354 számon folyamatban lévő eljárásban a BIS Zrt. a kijelölt felszámoló. A társaság volt vezető tisztségviselője, eleget téve törvényben foglalt kötelezettségének, értesítette a porjáradék jogosultakat a felszámolási eljárásról. A járadékra jogosultak kötelezettsége: jogaik érvényesítése érdekében a felszámoló szervezetnek az igényüket be kell jelenteniük. A bejelentkezésre a 2011. november 7-i közzétételt követő 180 napon belül van lehetőség. Ehhez egy rövid tájékoztató levél, valamint a jogalapot biztosító végzés másolata szükséges. A bejelentések sajnos egyetlen esetben sem történtek meg, pedig a Csődtörvény előírásai alapján a járadék jellegű követelésekért bizonyos kritériumok fennállása esetén az Államnak helytállási kötelezettsége van, így a bejelentők számára a felszámolási eljárás megtérülést biztosíthatna.
Fentiek alapján felhívjuk a porkártalanítás érintettjeinek figyelmét, hogy igényeiket mielőbb juttassák el a BIS Zrt. (1126 Budapest, Pf. :27) részére.
További információért érdeklődni lehet Mészáros Roland felszámoló biztos helyi megbízottjánál a 06-1/ 201-1367, valamint a 06-1/ 202-5580 telefonszámokon.

2012. március 5.

Polgármesteri Hivatal
Sajószentpéter

A szív soha ne fagyjon meg!

Hideg napok Sajószentpéteren

Újsághír: „Február 27-éig 137 áldozatot szedett a fagyhalál – tudatta kedden a Magyar Szociális Fórum az Országos Rendőr-főkapitányság nyilvántartása alapján. Az elhunytak közül 39 nő. Hatvanketten a szabad ég alatt fagytak meg, hetvenöten pedig fűtetlen otthonukban, illetve lakásuk udvarán, telkén. Az áldozatok között van 33 éves és 90 éves is. A Magyar Szociális Fórum szerint összességében 300 körül mozog azoknak a száma, akik 2011. október 8-a, az első kihűléses eset óta távoztak az élők sorából. A rendőrségi nyilvántartásban ugyanis nem szerepelnek azok, akik mentés közben, illetve kórházba szállításukat követően haltak meg. Az ő számuk 170-180-ra tehető."

Minden ilyen halál értelmetlen, közös veszteségünk, és mondjuk ki: közös szégyenünk is egyben, amelyből tehát az egy is hatalmas szám. Véleményem szerint a fenti probléma kezelése, vagy ami még fontosabb: a jövőbeni ismétlődés megelőzése mindannyiunk közös felelőssége, nem intézheti senki el egy kézlegyintéssel, rábízva a szociális ellátó rendszerre. A fenti megdöbbentő adatok arra késztettek, hogy járjak utána, mik a tapasztalatok szűkebb pátriánkban.

Voltam a Területi Szociális Központban, ellátogattam a sajószentpéteri rendőrőrsre, s, hogy az egészségügyi szektor se maradjon ki, elmentem a Gyógyító-Megelőző Intézménybe is. Íme a tapasztalatok.

Kéznél a segítség…

Ki ismerhetné jobban a gondokat, mint aki nap mint nap találkozik vele? Első beszélgetőpartnerem ez alapján természetesen **Aleva Mihályné**, a Területi Szociális Központ vezetője, akit éppen egy segélycsomagosztás kellős közepén találok: „A mai, édes kekszet, tartós tejet tartalmazó, az Ökumenikus Szeretetszolgálat által biztosított négyszáz élelmiszercsomag szétosztása tulajdonképpen keretbe foglalta a téli feladatainkat. Ugyanis novemberben ugyanígy háromszáz, tartós élelmiszereket tartalmazó csomagot tudtunk a rászorulóknak biztosítani, családonként mintegy hatezer forint értékben" – kezdi a beszélgetést, majd így folytatja: „A jogszabályok szigorodása ellenére decembertől tovább tudtuk folytatni a közüzemi díjhátralékkal rendelkezők adósságkezelő programját. Ez azért nagyon fontos, mert városunkban sok családot érint, és sajnos már egyre inkább a munkával rendelkezők körét is eléri. A rendkívüli hideg miatti krízishelyzetben február másodikán, a döntést követően néhány órán belül megnyitottunk egy átmeneti melegedőt, amely 8-10 főnek jelentett menedéket. Nagyszabású akció volt városunkban, amikor az önkormányzat által vásárolt tűzifát szállította ki a Városgondnokság, a mintegy száz legrászorultabb családnak biztosítva ezzel fél köbméternyi meleget. Állandó segítség a szociális étkeztetés, amelyet krízishelyzetben lévőknek azonnal, egyébként pedig minimális várakozás után tudtunk biztosítani. Ide sorolhatjuk még a turkáló jelleggel létrehozott használtruhaosztó raktárunkat, valamint a heti rendszerességgel megszervezett ingyenes jogi tanácsadó szolgálatunkat is".

Együtt a terepen…

A probléma rendészeti oldalának megismerésében **Szternai Tamás** őrnagy, a városi rendőrőrs parancsnoka készséggel áll rendelkezésemre: „Ahhoz, hogy időben érkezhessen a segítség, a lehető legpontosabban fel kellett térképeznünk azt a kört, akik a legnagyobb veszélynek vannak kitéve. Ilyenek a hajléktalanok, a hegyen és a pincesoron életvitelszerűen (még ha legálisan is) tartózkodók.

A települések polgármesteri hivatalaival még a kemény fagyok beállta előtt felvettük a kapcsolatot. Itt kell megjegyeznem, hogy városunkban az e területtel foglalkozó szakemberek példásan felkészülten várták a telet. Segítségünkre voltak a polgárőrség tagjai, akiknek jó helyismeretére nyugodtan támaszkodhattunk a célirányosan erre tervezett közös akcióink során is.

Most is kamatozott az a gyakorlatunk, hogy a körzeti megbízottaink a településükön élő 65 év feletti idős embereket rendszeresen meglátogatják. A személyi állományunk, főleg a terepen dolgozó járőreink számára ebben az időszakban plusz feladatot jelentett a frekventált helyek, a melegedő gyakori ellenőrzése, az ittas egyének kiszűrése a tragédia elkerülése érdekében. Természetesen a járőrkocsik a hideg napokon mindig el voltak látva forró teával és meleg takaróval, a szó szerinti elsősegély biztosításához. Érdemes még megemlíteni, hogy e-mail útján megkerestük a gyülekezetek papjait is, ezzel is bővítve a riasztási csatornáinkat, valamint azt, hogy a legkritikusabb időszakban intézkedtünk, hogy a vasútállomás zárásának feloldásával is tegyék lehetővé a melegedőhelyek számának növelését".

Áldozat nélkül …

Halálos kihűléses baleset városunkban ugyan nem volt, a tél azonban bizonyára sokunk egészségi állapotában nem múlt el nyomtalanul. Nyomon követhető ez az egészségügyi ellátásban?
Ezt a kérdést már **dr. Kacsándi László** doktor úrnak, a GYÓMI intézményvezetőjének teszem fel, egy újabb aspektusból megközelítve a témát.
„Lehet, hogy elsőre kicsit furcsán hangzik, de a kemény tél egészségügyi szempontból még jó szolgálatot is tett: az influenzavírus terjedését megakadályozta. Pontosabban fogalmazva: a járvány kialakulását március közepére tolta ki. Azt is tudnunk kell, hogy megelőzésként az idősek és veszélyeztetettek városi szinten mintegy ezerötszáz adag védőoltást kaptak, ez bizony nem kis szám. Az adatokból is lemérhető az ő védettségük: a most megbetegedettek nagyrészt fiatal felnőttek és gyerekek. A zord napokra visszautalva nem mehetek el szó nélkül néhány szülő felelőtlensége mellett sem: bizony több esetben, a legnagyobb hidegben is nem megfelelő öltözetben engedték el a gyerekeket iskolába, így nem kis veszélynek kitéve őket, pedig használt ruha szinte állandóan rendelkezésre állt."

A tanulságokat röviden összegezve: minden közösségtől és azok minden egyes tagjától áldozatra van szükség, hogy a tél ne szedhesse a saját áldozatait, az emberéleteket. A döntéshozók felelősségérzete, az illetékesek alapos felkészülése, a megtett intézkedések, a lakosság segítőkész figyelme és - mint egyik riportalanyom megjegyezte - nagymértékben a szerencse is közrejátszott abban, hogy városunkban idén is el tudtuk kerülni a tragédiát. Mert a szív soha nem fagyhat meg…

Kiss B.

Óvodai és iskolai beiratkozás

Hasznos információk szülőknek

Már hagyománynak számít, hogy minden tavasszal csokorba gyűjtjük a beiratkozásokkal kapcsolatos információkat. Az idén jelentősebb változások nem lesznek, de olvassák el figyelmesen, mit mond az óvodavezető és az iskolaigazgató, milyen dokumentumokat kell beszerezni a beiratkozások előtt!

A Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvoda vezetője, Székelyné Drahos Mária a következőket mondta el:
- Az óvodai beiratkozás helyszíne változik ebben az évben, az érintett szülők gyermekeiket a Bányász Utcai Tagóvodában (Sajószentpéter, Bányász utca 6.) tudják beíratni. Ideje: 2012. április 02. és április 30. közötti időpontban, munkanapokon 8.00 és 16.00 óra között lesz. Az érdeklődőknek a 345-719-es telefonszámon tudnak felvilágosítást adni. A beiratkozáshoz szükséges iratok: a gyermek anyakönyvi kivonata, lakcímkártya, oltási kiskönyv és amennyiben van, határozat rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény megállapításáról, szakértői vélemény a tanulási képességet vizsgáló bizottságtól és szakvélemény a nevelési tanácsadótól. A gyermek beíratása alkalmával a szülő két óvodát jelölhet meg. Óvodába való felvételkor elsősorban a tanköteles korú, a halmozottan hátrányos helyzetű, a dolgozó szülők gyermekei nyernek felvételt az óvodai körzet és az esélyegyenlőség elvét figyelembe véve.
A gyermekek óvodai nevelésben való részvételi kötelezettsége 3 éves kortól csak 2014. szeptember 1-jétől lép hatályba. Nálunk – az esélyegyenlőségi pályázatnak köszönhetően – az elmúlt évben a 3 éves gyermekek 90%-a járt óvodába, melynek felderítésében a beóvodázási felelős igen jelentős munkát végzett. Egyébként az óvodába folyamatosan lehet jelentkezni, s a felvétel is biztosított a gyermekek részére, amennyiben a szülő év közben kéri.
Perényi Barnabás, a Sajószentpéteri Központi Általános Iskola igazgatója kérésünkre a következő tájékoztatást adta:
- A képviselő- testület döntése értelmében a tankötelessé váló gyerekek első osztályba történő beírására 2012. április 12-én és 13-án kerül sor. Az érintett szülők reggel 8.00 és 16.00 óra között a Kossuth Iskolában írathatják be gyermekeiket. A beiratkozás előtt a hagyományoknak megfelelően a Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvodában szülői értekezletet tartunk, ahol tájékoztatjuk az érdeklődőket a beiratkozással kapcsolatos tudnivalókról. A beiratkozás előtt iskolánk tagintézményei nyílt napot rendeznek, ahová várják a leendő elsősöket és szüleiket.
A képviselő-testület a beiratkozás után dönt az indítható első osztályok számáról. Az óvodai vezetés előzetes tájékoztatása szerint a leendő első osztályosok száma körülbelül 124 fő. Jelen pillanatban még tartanak a szakértői vizsgálatok. A beiratkozásra a szülőknek hozniuk kell: a gyermek születési anyakönyvi kivonatát, a gyermek lakcímkártyáját, a szülő személyigazolványát, az óvodai, illetve a szakértői véleményt – ha van ilyen.
Itt hívnánk fel a szülők figyelmét arra, hogy ebben az évben megváltozik a diákigazolvány igénylése. Ezért a szülőnek vagy gondviselőnek a gyermekkel már a beiratkozást megelőzően fel kell keresnie az Okmányirodát. Ide vinni kell a gyermek születési anyakönyvi kivonatát és lakcímkártyáját, itt készül egy fénykép a leendő elsősről, és felveszik az adatait is. Az itt kapott adatlapot és 1400Ft-ot kell majd elvinni a beiratkozásra.

Románné

Az iskola merőben új kihívást jelent az apróságoknak

Aki nemcsak házakat épített

Portré: N. Rémiás József

Bármennyire szeretném, már én sem sorolhatom magam a fiatalabb generáció tagjai közé. Én is megéltem egyet s mást, mégis minden tőlem idősebb emberrel folytatott beszélgetés számomra felér egy történelemórával. Izgalmas hallgatni azokat az embereket, akik közelmúltunknak nemcsak tanúi, hanem alakítói is lehettek. Ők építették fel nekünk ezt az általunk nem eléggé megbecsült világot. Számomra ők a hétköznapok hősei, akik nem vittek végbe nagy cselekedeteket, csak mindig tisztességgel tették a dolgukat.

Még ma is sok épület dicséri N. Rémiás József keze munkáját

- A kezdetekig néhány évtizedet vissza kell kalandoznunk az emlékezetben és a történelemben.

- Bizony, egészen 1932-ig, amikor az egykori Torna vármegyei, csodálatos környezetben meghúzódó Derenken - ahol szüleim földművelésből és az erdővel kapcsolatos munkákból éltek – a család második gyermekeként megszülettem. Életem első éveinek élményei tehát ehhez a lengyelek lakta kis faluhoz kötődnek.

- No, meg a kitelepítéshez. Mi rakódott le egy kisfiú emlékezetében abból az embertelen eseményből?

- Egy ötödik osztályos kisfiú már elég nagy ahhoz, hogy felfogjon sok mindent a körülötte zajló eseményekből, a politika gátlástalanságából. Bennem is élénk emlékképek villannak fel a mai napig: a háztetőnk bontása, egy idegen hely, új iskolatársak, a beilleszkedés nehézségei.

- Aztán lassan azért Önt is utolérte a boldog ifjúkor!

- Bármennyire is nehéz volt, de azért bizony boldog is! A háború romjain megindult az ország újjáépítése, kézenfekvő volt hát, hogy az utam az akkor fellendülőben lévő építőipar felé vezetett: 1949-ben munkára jelentkeztem a Miskolci Magasépítő Vállalat helyi telepén. A kőműves szakmát kitanulva 1953-ban a bátyámmal együtt iparengedélyt kértünk, és szívós munkával, „családi vállalkozásként" bekapcsolódtunk a magánlakások építésébe.

- Gondolom, már akkor sem volt egyszerű a vállalkozók élete!

- Nem kell mondanom, hogy az építési szezonban bizony csak késő este jutottunk haza. Aztán még a családi gazdaságba is be kellett segítenünk, amire szinte csak a szabadságunk alatt tudtunk alkalmat keríteni. Mi nem üdülni jártunk ilyenkor, hanem például aratni. (De ilyen sok időt máskor nem tudtunk együtt tölteni – jegyzi meg csendesen élete párja, Marika néni, aki eddig csak tanúja volt a beszélgetésünknek.)

Emellett még a szakmánkban az elméleti tudást is állandóan fejlesztenünk kellett, hogy a versenyben jobbak lehessünk a többieknél. Ennek meg is lett az eredménye: 1960-ban Debrecenben mestervizsgát tehettem.

- Közel járok az igazsághoz, ha azt mondom, hogy ezt az évet az élete sikerévének is nevezhetjük?

- Igen, ekkor született meg az első gyermekünk, akit később még másik kettő is követett. Ebben az évben nyertem el a tervezői jogosultságot is (ami 1980. december 31-én, törvényi változás miatt szűnt meg), ezzel felvételt nyerve az Országos Tervezői Névsorba – sorolja bámulatos emlékezettel az eseményeket. – Március 31-én kaptam meg a saját nevemre szóló iparengedélyt, amely az 1990. október 26-án történt nyugdíjba vonulásomig elkísért.

- Lehetetlenre vállalkoznánk, ha fel kellene sorolnunk, hogy gazdag életútján addig azért még mi minden történt!

- Hosszú pályafutásom alatt megépült kétszáz család otthona, ezek között az 1964. és 1975. évi árvíz utáni házak és az úgynevezett „CS"-lakások sora. A nagyközségi tanács megrendelésére felépítettünk két darab négylakásos tanácsi lakást, a Gelka épületét, bővítettük az Ifjúsági Házat (a mai városi könyvtár), de kezem nyomát őrzi a plébánia, a katolikus és a dusnoki templom, a 2. Sz. Általános Iskola kerítése éppúgy, mint a Majális park mellvédfala, vagy a régi egészségügyi épület a Somogyi utcán. Örömmel tölt el, hogy társadalmi munkában részt vehettem a derenki kis kápolna 1994-es építési munkálataiban is.

- Azt sem szabad elfelejteni, hogy közben néhány család kezébe kenyeret adott.

- Az évek során több alkalmazott is dolgozott hosszú ideig velem, ezáltal a családjuk megélhetéséhez közvetve talán én is hozzájárultam. Emellett négy tanuló a felügyeletem alatt sajátította el a szakma fortélyait. Persze az idő könyörtelenül rohan: a legidősebb egykori tanulóm ma már szintén nyugdíjas – jelenik meg egy derűs mosoly a szája szegletében.

- Elismerték valahol az áldozatos munkáját? Erről nem szólt még egy szót sem.

- Mert eddig nem kérdezte – mondja egyszerűen, s látom rajta, hogy a tolakodás és dicsekvés nagyon távol áll tőle. – Itt van a falon bekeretezve egy

oklevél 1978. november 22-i dátummal a Nagyközségért emlékplakett adományozásáról, amelyet a kiemelkedő társadalmi tevékenységemért kaptam. Mellette egy másik az Ipar Kiváló Mestere címről, a megyei tanács 1978-as pecsétjével.

- A munkán túl nem történt olyan dolog, amit szívesen megosztana velem?– próbálom megtörni tiszteletre méltó szerénységét.

- Talán azt említhetném meg, hogy 1974-től harminc éven át a római katolikus egyházközség képviselő-testületének tagja voltam. Az is nagy megtiszteltetést jelentett számomra, amikor (nem úgy, mint a mostaniak, hanem anyagi ellenszolgáltatás nélkül) 1986-tól a rendszerváltásig tanácstag lehettem, és hozzájárulhattam többek között a mi utcánk közvilágításának teljessé tételéhez.

- És mi volt az, ami az Ön életét tette teljessé?

- Bár én focizni nem szerettem, de fiatal koromban néha még motoron is elkísértük a Borsodi Bányászt, ma már az is elég, amit innen a szomszédból hallok - mutat a sportpálya felé. - Ami viszont hála istennek még mai napig állandó az életünkben, azt minden vasárnap a templom jelenti. Szerencsére a család fiatalabb tagjai is örökölték ezt tőlünk. Az én életemet egyébként mindig a munka és a család töltötte ki.

- A munkáról már beszéltünk, megtudhatunk a családról is valamit?

- 1957. október 26-án keltünk egybe a dusnoki Lipcsik Máriával, akivel a mai napig boldog házasságban élünk. (Jó, hogy az édesapja annak idején Derenken Sajószentpéter mellett döntött – veti közbe derűsen-kedvesen újra Marika néni). Örömünkre két lány- és egy fiúgyermekünk született, viszont nagy bánatunkra megtörtént az a legnagyobb csapás, ami szülőt érhet: már mindkét lányunkat eltemettük. Ha lehet azt mondani, valamennyire enyhíti bánatunkat, hogy a négy és az öt unokánk szerető anyákat kapott helyettük a sorstól. Büszkék vagyunk mind a tizenegy unokánkra, akik közül nyolc már felsőfokú diplomával rendelkezik, egy utolsó éves, kettő még középiskolás.

Búcsúzóul megosztja velem: annak ellenére, hogy a kemény fizikai munka mindkét csípőjét annyira tönkretette, hogy meg kellett műteni, szerencsésnek érzi magát, hogy egyébként komolyabb betegség nem érte. Megköszönve a beszélgetést, mit is kívánhatnék közelgő nyolcvanadik születésnapjára még a sorstól, mint további jó egészséget, családi szeretetben megélt, megérdemelt boldog éveket!

Kiss B.

Tanulás - fejlődés-életesély a Sajó völgyében

ÚJ SZÉCHENYI TERV

Hamarosan a végéhez közeledik az a 20 hónapos projekt, amelynek fő célja a közoktatási rendszer hatékonyságának javítása a közművelődés eszközeivel. Sajó Attila projekt-menedzserrel beszélgettünk.

- Már a cím is eléggé összetett, s gondolom, maga a projekt is több részből áll. Kikről szól ez a pályázat, és milyen tevékenységi köröket érint?

- Valóban, a projektben 3 komponens megvalósítására van lehetőség.

Az „A" komponens a közművelődési szakemberek képzésére adott lehetőséget, ennek keretén belül az MSK két munkatársa vehetett részt szakmai továbbképzésen. A „B" komponens az oktatást kiegészítő iskolai rendszeren kívüli programok szervezését teszi lehetővé, az élethosszig tartó tanulás keretén belül, itt nem formális képzések tartására van lehetőség. Ennél a komponensnél az együttműködő partner a SKÁI, mert a célcsoport elsősorban az általános iskolai korosztály. Az „E" komponens pedig a megtartó képességeket segítő programokat jelenti, itt az együttműködő partner a Pattantyús Ábrahám Géza Szakképző Iskola. (Ezt a komponenst külön is bemutatjuk - a szerk.)

- Térjünk vissza egy kicsit az általános iskolai korosztályra! Milyen feladatokat tűztetek célul a projekt során?

- A tehetséggondozásra és a képességfejlesztésre fektettünk hangsúlyt. Filozófiánk, hogy a projekt segítségével próbáljuk meg a meglévő művészeti csoportok működését szakmailag megerősíteni, illetve újakat létrehozni. A programba bevont már működő művészeti csoportjaink: a formációs tánccsoport két csoportja (a kicsik és a nagyok), a modern tánccsoport, ami a mazsorett csoportot fedi le, valamint a gyermekkórus, ami nem más, mint a városi musical stúdió. Új csoportként jött létre a színjátszó formáció és a néptánccsoport, ami tulajdonképpen a Hajlika néptánc stúdió újjáélesztését tűzte ki célul.

- Milyen támogatást biztosít a pályázat a csoportoknak?

- A támogatás négy elemből áll. Az első a képzés: 20 hónap alatt 4 modulban a csoportoknak 112 órás, illetve a formációs csoportnak 224 órás felkészülést biztosít, és természetesen a csoportvezetőket is méltányos juttatásban részesíti.

A második elem volt a nyári művészeti táborozás, amelyről már beszámoltunk.

A harmadik elem keretében megtörtént a csoportok technikai felszerelése, ami azt jelenti, hogy komoly technikai eszközök (mikrofonok, erősítők) beszerzésére került sor, amelyek a próbákat és a felkészüléseket segítik.

- Így, a célegyenesben miként értékelnéd a munkát?

- Úgy érezem, a rendszeres munka meghozta gyümölcsét, a csoportok jelentős szakmai fejlődését eredményezte. A projekt ehhez biztos anyagi hátteret adott, ami a mai pénzszűkös világban stabilitást jelentett számukra.

Románné

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió támogatásával,
az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

körkérdés

Mi a véleménye az ebadó esetleges bevezetéséről Sajószentpéteren?

Bíró László

- Ha szóba kerül ez a kérdés, én különbséget tennék azok között, akik jó körülmények között tartják állataikat, illetve akik bezárják, vagy napokra, hetekre megláncolják őket. Utóbbiakra büntetésként is kiszabnám az ebadót. Mindezt azért mondom, mert gyermekkorom óta tartok kutyát, most éppen egy német juhászom van, amelyik okos, intelligens eb. Nem hobbiból van nálam, hiszen kertes házban élek, segít a ház őrzésében. Mivel létfontosságú számára a szabad mozgás, az udvaron erre is van lehetősége.

Víg János

- Az ötlet olyan helyzetben kerül felszínre, amikor soksok idős embernek vagy tartós munkanélkülinek már a mindennapi élelem beszerzése is gondot jelent. Ha ezt a nehéz szociális helyzetet ebadóval fokozzuk, annak szerintem sok káros hatása lesz. Azt a pár ezer forintot nem minden kutyatartó tudja majd kigazdálkodni, és a szegénység oda vezethet, hogy először kedvenceiktől szabadulnak meg az emberek. Márpedig az idősebb generációnak egy jó kutya komoly támaszt jelent a vagyon- és személyvédelemben is. Más oldalról megközelítve: az újabb adóteher miatt szerintem ugrásszerűen növekedne a kóbor kutyák száma, amelyek veszélyesek az emberekre, és ritkítják majd a vadállományt. Lakóhelyemen, a Baross utcában szinte minden

család tart kutyát, a nagy többség megfelelő körülmények között. Azok az állatok megkapják a megfelelő védőoltást 3500 forintért, azon kívül minőségi kutyatápot esznek, ami nem kevés kiadással jár. Szerintem ezt már nem kellene fokozni egy esetleges adóval.

Juhász László

- Bízok benne, hogy amit a politikusok ígértek, azt most be is tartják. Arról volt korábban szó, hogy a magyar kutyafajták mentesülnek az ebadó kivetése alól, nekem pedig két pulim van. Mivel szeretem az állataimat, ha más kutyafajtára térnék át, akkor megfizetném azt a pár ezer forint adót, mintsem túladjak rajtuk. Mindezt a kispénzű, egyedül élő nyugdíjasok másként élik meg, számukra nem lenne jó a plusz teher kivetése.

Magyar Attila

- Sok kóbor kutya szaladgál így is Sajószentpéteren, a falkában megjelenő nagytestű ebek most is riadalmat keltenek a köztereken. A jelenlegi helyzet szerintem tovább romlana egy újabb adónem bevezetésével. Egyébként nem tudnék támogatni semmilyen újabb megszorítást, mert így is túl vannak adóztatva az átlagemberek. Ha mégis bevezetik, mi fog történni? Aki nem fizeti be, megbüntetik, ami után biztosan túlad kedvenc jószágán, vagy ami még rosszabb, agyonüti. Nem szeretnék ilyen helyzetet megélni.

Eördögh Sándorné

- Korábban két belga juhászkutyánk volt, de egy betegségben mindkettő elpusztult. Ők minden olyan ellátást megkaptak, amit más kutyák elképzelni sem tudnak. Viszont nem túl nagy az udvarunk, és ezért a mozgásigényüket nem igazán tudtuk kielégíteni. Szeretjük a kutyusokat, de legközelebb csak akkor vásárolok,

ha több időm lesz arra, hogy jobban törődhessek velük. Nagyon nem szeretem, ha szenved az állat. Az adóról az a véleményem, hogy olyan sok minden sújtja manapság az embereket, hogy minden fillér számít. Magasak a megélhetési költségek, és ma már az sem tud eleget áldozni a kutyájára, aki szereti az állatot. Ha tovább nőnének a kiadásaik, azt már nem tudnák megfizetni, és hívhatnák a kutyamenhelyet, amelyekben régóta kevés a férőhely.

Székely Györgyné

- Az ebadó bevezetésének több lenne a visszaütője, mint a haszna, hiszen nagyon sok kiskeresetű ember maradna védelem nélkül, mert nem tudná megfizetni az újabb kiadást. A házi kedvencek elvesztését pedig sokan biztosan

tragédiaként élnék meg. Jelenleg is sok a kóbor kutya, ők feltűnnek az üzletek előtt, és többször dobok nekik egy-egy kiflidarabot, hogy ne éhezzenek. Korábban német dogom és magyar vizslám volt, mindkettő 17 évesen múlt ki. Négy éve egy kis pulit kaptam orvos lányomtól, a kutyust szinte mindig magammal viszem, jól bírja az autózást. Az biztos, ha egyszer nyernék a lottón, nyitnék egy állatmenhelyet, annyira kedvelem a kutyákat.

Miszkuly Lászlóné

- Éppen elég az oltások és a drága kutyatáp árát kifizetni, vagyis a kulturált állattartás így sem olcsó. Egy újabb adónem bevezetése esetén el kellene gondolkodni, hogy hol spórol tovább, vagy mitől vá-

lik meg az ember. Pár ezer forint adó is nagy kárt okozna az ebtartóknak, hiszen köztudottan rossz a gazdasági helyzet, ami erősen kihat a családokra is. Mindezt nem azért mondom, mert van egy pulink, és őt szinte családtagnak tekintjük. Ismerve a tartási költségeket, gondolom, a nagytestű kutyák esetében többszörös a kiadás. Nem biztos, hogy egy ilyen adó rendezné az ebtartás körüli kaotikus állapotokat, azt másképpen kellene megoldani.

Zsíros László

- Az ebadó bevezetésének kérdésében nincs jó megoldás, mert ugyanannyi érv szól mellette, mint ellene. Ha megszavazzák, talán ellenőrizhetőbbé válik a kutyatartás, ugyanakkor borítékolható, hogy ugrásszerűen nőni fog a kóbor állatok száma. Egyébként most is van hatósági jogkör arra, hogy az oltatlan, túlszaporodott kutyákat a gyepmester begyűjtse és elszállítsa. Az biztos, hogy adóztatás esetén sem szabadulok meg törpe schnauzer kutyámtól, már csak azért sem, mert unokáimnak ő a kedvence.

Birkás András

- Annak ellenére ellenzem az ötletet, hogy nem tartok kutyát. Ma ezt vezetik be, holnap a járdaadót, holnapután a levegőadót, mert már nem tudják, mivel sarcoljanak meg bennünket. Ezzel folytatódna az utóbbi két év folyamatos megszorítása, amivel mostanában a középosztályt és az elszegényedett embereket sújtják. A gazdagok úgyis kibújnak minden fizetési kötelezettség alól. Elég legyen már az elvonásokból, mert a nyugati országokban már sokkal olcsóbb az élelmiszerek ára is, mint nálunk, pedig arrafelé többszörösek a fizetések a mienkhez képest!

Kovács

Ha már mindenki…

Ha már
mindenki elhagyott,
- viselni gondot, bánatot-
itt marad örök barátnak,
szemében tiszta tűz lobog,
ki éjjel lánggal ég-ropog
fogadd el nappal zsarátnak!

Elillant bánat, félelem,
kezedbe téve életem,
lettél a sorsom záloga:
szeretőm, szülőm,
testvérem,
vigyázó társam,
gyermekem,
csábító démon, nő, anya,
hűs erdőm, pusztám,
pázsitom
keringőm, tangóm,
charlestonom,
talpalá való víg zene,
kesergőm, nótám, indulóm,
novellám, mesém, altatóm,
költők szárnyaló éneke,
élet forrása, teremtőm,
imába foglalt Istennőm,
érinthetetlen Szűzanya,
kenyerem, vizem, levegőm,
végzetem, csendes
temetőm,
bölcsőm, majd sírom illata.
Ám ne légy az, ki
megtagad,
nem csalhatod meg
önmagad,
szerelem-vágy ha
megkopott,
hűséged kincse rám marad,
sohasem élhetsz egymagad,
szeretet nyit rád ablakot.

Ha már mindenki
itthagyott,
gyötörnek éjek s nappalok,
szeress még engem akkor
is,
Philemon sorsát vállalom,
terhem felével válladon
maradj az örök Baucis!

K.B.

ÚJ SZÉCHENYI TERV

Példamutató együttműködés

Az MSK és a Pattantyús-Ábrahám Géza Szakképző Iskola közös projektje

2010. november 1-jén kezdődött és 2012. június 30-án fejeződik be az a 20 hónapos projekt, melyet együttműködésben valósít meg a két intézmény. A program része a TÁMOP 3.2.3/09-2. Építő közösségek uniós projektnek, mely a „Tanulás – fejlődés – életesély a Sajó völgyében" címet viseli.

A címből erre a programra mindhárom vonatkozik. Tanulás, hisz iskolán kívüli oktatásról van szó. Ez azt is jelenti, hogy a programban résztvevők önként jelentkeztek a képzésre, így egyéni motivációjuk adott. Fejlődés, hisz a rendszeres képzés eredményeként olyan képességre tesznek szert, mellyel előtte nem rendelkeztek. Életesély, ami akár kettős jelentésű is lehet. Életesély, hisz az előző két dolog, vagyis a tanulás és ennek eredményeként a fejlődés adhat életesélyt, előrehaladást az itt élőknek, valamint életesély, hisz a programban részt vesznek olyan fiatalok is, akik társadalmi beilleszkedési zavarokkal küzdenek.
A Pattantyús-Ábrahám Géza Szakképző Iskolába sok nehéz körülmények között élő fiatal jár, közülük nagyon sokan roma nemzetiségűek. A célcsoport ebben a programban is a közoktatásban résztvevők, közülük is a középiskolás korosztály. A projektnek ez az „E" komponense, az elnevezés szerint a „megtartó képességet segítő, fejlesztő" eleme. A képzések tematikáját ennek figyelembe vételével határoztuk meg. Összesen 4 képzési programot valósítunk itt meg 5 csoportban. Az oktatás 4 szakaszban valósul meg. Szakaszonként mintegy 50 fő, összességében több mint 200 fő vesz részt a programban.
A 4 képzési programot az iskola diákságára szabva alakítottuk ki. Ezek közül 3 szorosan kapcsolódik a roma kultúrához, egy pedig a társadalmi beilleszkedési problémákkal küzdők számára ad esélyt. A roma kultúra három területét külön képzési programokban dolgozzuk fel. Az egyik a roma népköltészet, a másik a roma dal- és tánckultúra, míg a harmadik a roma kézműves hagyományok. A csoportok tagjai a 4 modulban összesen 112 órában sajátítják el a tananyagot.
A roma népköltészettel foglalkozók megismerkedhetnek a roma balladák, mesék és versek világával, és elsajátítják a vers- és prózamondás fortélyait is. A projekt zárásaként egy roma témájú színdarabot fognak bemutatni.
A roma dal- és tánckultúra-képzés iránt volt a legnagyobb az érdeklődés a fiatalok körében. Nem véletlen, hiszen ahogy mondják, a romák vérében van a dal és a tánc. Fokozottan igaz talán ez a fiatalokra. A rendkívül jó hangulatú foglalkozásokon rengeteg újat tanulnak, megismerkedhetnek a cigány folklór igazi gyökereivel, az autentikus hagyományokkal, amelyek köszönő viszonyban sincsenek a sokak körében ma divatos „mulatós" irányzattal. Ez a csoport is egy műsorban mutatja majd meg tudását a projekt végén.
A roma kézművességgel foglalkozó csoport ősi cigány mesterségekkel, azok fortélyaival ismerkedik meg. Agyagozás, kosárfonás és sok-sok egyéb érdekesség szerepel a programjukban. Ők a képzés végén egy kiállításon mutatják be az órákon és azon kívül készült alkotásaikat.

Az egykori Gedeon-kúria falán tábla hirdeti a projekt létezését

A roma kultúrán kívül a társadalmi beilleszkedési zavarokkal küzdők számára két csoportban „Életvezetési ismeretek" oktatása zajlik. A csoportos tréningek célja az, hogy hasznos és kreatív tagjai lehessenek a társadalomnak a nehezebben beilleszkedők is. A kiscsoportos keretekben zajló foglalkozásokon rendkívül sokat foglalkoznak önismereti kérdésekkel, problémás helyzetek megoldásával és konfliktuskezeléssel. Ez a projekt legkevésbé látványos, de talán a legfontosabb eleme. A cigány kultúrával foglalkozó csoportok a program zárásaként június elején közös műsorral és kiállítással állnak a nagyközönség elé, számot adva az elmúlt 20 hónap munkájáról.
E programra is sok szeretettel várjuk majd az érdeklődőket!

Sajó Attila

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Célkeresztben?

Még nem kezdődött el a rokkantnyugdíjasok felülvizsgálata

Az Orbán-kormány átírta a III. csoportos rokkantsági nyugdíjban vagy szociális járadékban részesülők ellátását, amit 2012. január 1-jétől rehabilitációs ellátásra kereszteltek. Megyénkben 15 925 fő érintett a komplex átminősítésben, ami után sokan elveszíthetik idáig biztosnak vélt jövedelmüket. Március végéig minden kiértesített személynek kérnie kell saját felülvizsgálatát. Aki erről megfeledkezik, annak május 1-jétől megszűnik az ellátása.

„A komplex minősítést az érintetteknek kell kérniük" – mondja dr. Szabó András

Az aktuális, sokakat érintő kérdésről tájékozódtunk a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságán, ahonnan a következő kérdésekre vártunk választ:

- Borsod-Abaúj-Zemplén megyében hány embert érint ez az intézkedés, illetve a nyilvántartás szerint menynyien szerepelnek a rokkantnyugdíj III. kategóriájában?

- Elkezdődtek-e már a felülvizsgálatok, és ha igen, idáig hány rokkantnyugdíjas vizsgálata történt meg?

- Rendelkezésre állnak-e konkrét sajószentpéteri adatok a feltett kérdések tekintetében?

A Szentpéteri Krónika olvasói részére kértünk egy átfogó tájékoztatást a célcsoport számára kötelezővé tett minősítés részleteiről.

Kérdéseinkre dr. Szabó András, a Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságának igazgatója adott írásbeli összefoglalót.

„Tájékoztatom, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 33. §-a alapján a 2011. december 31-én III. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban, rendszeres szociális járadékban részesülő és a 2011. december 31-én az 57. életévüket be nem töltött személyek ellátását 2012. január 1-jétől rehabilitációs ellátásként kell továbbfolyósítani.

Az érintett személyek 2012. március 31-éig benyújtott nyilatkozatukban kérhetik a komplex minősítés elvégzését. A nyilatkozatot és az ezzel kapcsolatos részletes tájékoztatást a nyugdíjfolyósító szerv 2012. január 31-éig megküldte az érintett személyek részére. Annak a személynek, aki 2012. március 31-éig nem kéri a komplex minősítés elvégzését, a rehabilitációs ellátását 2012. május 1. napjával meg kell szüntetni. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem terjeszthető elő. A komplex minősítésre irányuló nyilatkozatot, illetve az esetleges határidő mulasztása miatti igazolási kérelmet a lakóhely szerint illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szervhez kell benyújtani.

A komplex felülvizsgálatot kérő személyek részére a felülvizsgálatot követően – a jogosultsági feltételek fennállása esetén – az erről szóló döntést követő harmadik hónap első napjával a 2011. évi CXCI. törvény szerinti rehabilitációs ellátást vagy rokkantsági ellátást kell megállapítani. A rokkantsági ellátás összege megegyezik a megállapítást megelőző hónapra járó, eddig folyósított ellátás összegével. Rehabilitációs ellátásra jogosultság esetén az ellátás összege megegyezik a közfoglalkoztatási bér 40 százalékával, ha a jogosult foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, illetve a közfoglalkoztatási bér 80 százalékával, ha a jogosult tartós foglalkozási rehabilitációt igényel.

Ha oda a rokkantság, lehet, hogy a mozgáskorlátozott státusz is elúszik?

Borsod-Abaúj-Zemplén megyében a komplex minősítésre vonatkozóan 15 925 személy érintett, amelyből a III. csoportos rokkantsági nyugdíjban részesülők száma 7 971 fő. A mai napig (2012. március 13. – a szerk.) 9 950 személy kérte nyilatkozatában a komplex minősítés elvégzését.

Az egyes településekre, így a sajószentpéteri lakosokra vonatkozó statisztikai adatok sajnos nem állnak rendelkezésünkre, így az erre vonatkozó kérését nem tudom teljesíteni. Tájékoztatom továbbá, hogy a komplex minősítés elvégzésére irányuló felülvizsgálatok még nem kezdődtek el" – nyilatkozta lapunknak dr. Szabó András igazgató.

Kovács I.

ÚJ SZÉCHENYI TERV

Új év, új híd, újult erő

Vasárnap, késő délelőtt tört a városra. Senki nem tudta hirtelen, hogy honnan jött, vagy merre tart, és senki nem is számított rá. Váratlanul érte a várost, és igazi katasztrófává nőtte ki magát. A Nyögő pár nap alatt a sokszorosára duzzadt, és a Pitypalatty-völgy legtöbb községének elárasztása után Sajószentpéterre is beszökött az ár. A napokon át tartó esőzések dühöngő következménye súlyos nyomokat hagyott városunk látképén. A vízből bójaként kikandikáló fák és a gumicsizmában némán dolgozó emberek képe mélyen bevésődött az emlékezetünkbe.

Talán ennek a pár mondatnak a segítségével reális képet kaphatunk a 2010-ben, a környékünkön pusztító árvízről. A televíziók, a rádióadók és igazából minden írott és online média foglalkozott a hírrel. Akaratunkon kívül is az ország érdeklődésének központjába kerültünk, miközben legtöbbünknek ideje sem volt bekapcsolnia a televíziót, vagy meghallgatni a híreket. A kertek és az utcák víz alá kerültek, a csatornafedők lyukaiból szökőkútként préselte fel magát a szennyvíz a járdákra. Nehéz idő volt ez szinte minden sajószentpéteri polgár számára, de végül ezt is túlvészeltük. Néhol még egy-egy ottfelejtett homokzsák, kijavítatlan épületek és megrongált közlekedési tárgyak mesélnek szomorú históriákat az elszenvedett bajokról. Ezek közé a tárgyak közé tartozik a Nyögő-patak Major közi gyaloghídja, ami recsegve adta meg magát a víz erejének. Most csak a két part árválkodik az egykori híd helyén üresen. A Major köz lakosságának nagy gondokat okozott ez a szomorú változás, hiszen azoknak, akik gyalog szeretnének átkelni a patakon, igencsak hosszú kerülőt kell beiktatniuk a menetrendjükbe. Ám a városvezetés most sem tétlenkedett sokáig. A „Sajószentpéter, Nyögő-patak gyaloghíd, járda és csapadékvíz elvezetésének építése" című, ÉMOP-3.1.2/E-11-2011-0124 számú projekt célja nemcsak a híd rekonstrukciója, hanem egy új, minden szempontból hasznosabb gyalogátkelő megépítése. Az új híd vasbeton szerkezetű, 1,5 méteres hasznos szélességgel rendelkező, 11 méter hosszú építmény lesz. Ezenfelül az akadálymentesítésről is gondoskodtak a tervezők, így nemcsak a gyalogosoknak, hanem a kerékpárosoknak és a kerekesszékes mozgássérülteknek sem okoz gondot majd a közlekedés rajta. A híd tervezett emelkedési foka 58%, alatta mederburkolást is fognak végezni. Ez a tervezet egy nagyobb összefogó projekt része, amelynek a tervezett összköltsége 41 millió forint. A munkálatok várhatóan április utolsó hetében indulnak, a befejezésre pedig előreláthatóan 2012. július 31-éig kerül sor. A javítások főbb tételei közé tartozik a Hunyadi utca áldatlan állapotainak megszüntetése, a csapadékvízelvezetés problémájának megoldása, a Rendezvények Háza előtti utcán 97 folyóméter csapadékcsatorna beiktatása. A Sport utcán is a csapadékvíz elvezetésére helyezik majd a legfőbb hangsúlyt, de cél lesz az ingatlanok gépjárművel való megközelítésének megoldása is.

Nem túl bizalomgerjesztő a jelenlegi látvány

A 2010-es árvíz szörnyű bizonyítéka lehet annak, hogy a természet ereje tombolhat a legkisebb patakokban és a legártalmatlanabbnak tűnő szellőkben is, és dühükkel dacolni szinte lehetetlen. A mostani projekt viszont hűen mutatja, hogy az összefogással és odafigyeléssel, szépen, lassan még a legnagyobb pusztítások okozta ráncokat és gyűrődéseket is el lehet tüntetni az otthonaink arcairól.

Bájer M.

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Ha igazán hatékony hirdetési formát szeretne, válassza a Sajó TV képújságát.
Nálunk akár mozgóképes hirdetést is megjelentethet.
Telefon: 06 20 230-1020, e-mail: sajotv@gmail.com
Már a térség 40 településén jelen vagyunk.
Tegyen egy próbát!

Keresztrejtvény

1	2	3		4	5	6		7	8	9
10			■	11			■	12		
13			14	■	15		16	■	17	
	■	18			■	19		20		■
■	21			■	22				■	23
24		■	25	26		■	27		28	
29		30	■	31		32	■	33		
34										

Vízszintes: 1. Március18-án született, kétszeres Kossuth-díjas színész. 10. Gyermekintézmény, lakói szavával. 11. Árvízvédelmi építmény. 12. Izomban rejlik. 13. Katonai szövetség, hazánk 1997 óta a tagja. 15. A határon fizetik. 17. Dísztávirat. 18. Kárára van. 19. Öltöny része. 21. Az ENSZ munkaügyi szervezetének névbetűi. 22. Balkán körtánc. 24. Főnév, röviden. 25. Legfőbb tudományos intézményünk névbetűi. 27. Az a harmadik. 29. Korszak. 31. Idegen művészet. 33. Japán világklasszis asztaliteniszező volt (Sigeo). **34. Lévay József versének címe (ennyi idő telt el a színész születése óta is).**

Függőleges: 1. Írásjel. 2. Az örök nő. 3. Idéz. 4. Határrag. 5. Széles csík. 6. Folyadékkal telítődő. 7. Ellentétes kötőszó. 8. Rendjel, kitüntetés. 9. Barnásvörös. 14. Sziklaszirt. 16. Becézett női név. 20. Kémény, ismert idegen kifejezéssel. 21. Temetői felirat. 22. Küzdelem. 23. Tengernek nevet adó orosz város. 24. Lassító berendezés. 26. Isme. 28. Az elvakultság istennője. 30. Rangjelző szó. 32. Házi mozi!

Rejtvényünk megfejtése a vízszintes 1. és 34. sorban található. Ezt kell beküldenie az újság szerkesztőségébe nyílt levelezőlapon vagy a szerkesztőség e-mail címére 2012. április 10-éig. A helyes beküldők között egy 5000 Ft-os könyvutalványt sorsolunk ki. Cím: Sajó Televízió Nonprofit Kft. 3770 Sajószentpéter, Hunyadi u. 11. E-mail: sajotv@gmail.com, szentpeterikronika@citromail.hu. December havi rejtvényünk helyes megfejtése: Téli rege. Köszönjük Olvasóink aktivitását, és minden rejtvénykedvelőt szeretettel várunk minden szerdán 16 órakor a városi könyvtárban működő Rejtvényfejtők klubjába! A február 15-én megtartott sorsoláson Procznerné Varga Erzsébetnek kedvezett a szerencse. Gratulálunk! A nyeremény átvételéről később értesítjük.

UNIFORMIS
FORMARUHÁZATI BOLT
Sajószentpéter, Kossuth út 227.
(a 26-os főút mellett, a Pizzériával szemben)
Nyitva tartás: H-P: 8.30-17.00 Sz: 8.30-12.00
Az UNIFORMIS RUHÁZATI BOLTOT a bőséges árukínálata miatt ajánljuk a katonai ruházatot és felszerelést, valamint munkaruhát és munkavédelmi felszereléseket keresők részére. Vevőinket mintegy ezerféle cikkel várjuk üzletünkben. Az általunk forgalmazott termékeket széles körben való használhatóságuk miatt ajánljuk vadászoknak, horgászoknak, túrázóknak. A PAINTBALL, AIRSOFT és ÍJÁSZAT kedvelők részére is jól használható ruházatot és egyéb kiegészítőket kínálunk.

PUSKÁS JÁNOSNÉ
Tavaszi akció!
500 féle vetőmag 10% kedvezménnyel.
A-Z-ig minden, ami egy gazdaboltban kapható.

MEZŐGAZDASÁGI ÉS KERTÉSZ ÁRUHÁZ
FESTÉK-HÁZTARTÁSI BOLT
VAKOLAT ÉS HŐSZIGETELŐ KÖZPONT
TAPÉTA, HUNGAROCELL SZAKÜZLET
Sajószentpéter, Kossuth út 200. Tel/Fax: 48/345-442 Mobil: 30/218-04-82
Nyitva tartás: H-P 7.30-17.00, Szo 7.30-12.00

Evelin fürdőszoba szalon
egyszerűtől a luxusig.
...stílus, elegancia, harmónia, varázslat...
• járólapok • falicsempék • segédanyagok
• fürdőszobai bútorok • zuhanykabinok
• csaptelepek • mosdók • wc kagylók
a városban a legnagyobb választékban, és a legkedvezőbb áron.
PARADYZ
DOMINO
kwadro

Vásárlóink részére INGYENES 3D látványtervezés.
Kazincbarcika, Egressy út 52/E Tel.:(0036-70) 538-2592 www.evelinfurdoszoba.net

Szentpéteri Krónika
Kiadó: Sajó Televízió Nonprofit Kft.; Cím: 3770 Sajószentpéter, Kálvin tér 4.;
Telefon: 48/521-037, Ügyvezető igazgató: Sulyok Barnabás
Főszerkesztő: Román Péterné; szenpeterkronika@citromail.hu
Fotó: Gólya Zoltán; Tördelés: Litoplan Kft. – Design Studio
Szerkesztőség, hirdetésfelvétel: 3770 Sajószentpéter, Hunyadi utca 9.
E-mail: sajotv@parisat.hu; Nyomda: Litoplan Kft.
Cím: 3700 Kazincbarcika, Mátyás király út 56/B. Telefon/Fax: 48/512-236
E-mail: info@litoplan.hu
Megejelenik negyedévente 4300 példányban. ISSN 1789-7807

A hirdetések tartalmáért a kiadó felelősséget nem vállal! A lapban megjelenő cikkek, képek bármilyen formában történő felhasználása a kiadó írásos engedélyével lehetséges. Kéziratokat, fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

TAVASZI ZSONGÁS
ÖSSZEFOGÁS = ESÉLY NAPOK

MKK Sajószentpéter

Sajószentpéter - művelődési központ
2012.03.28-31.

2012. március 28. szerda 10.00 és 13.00
Ovis és alsós bérletes színház 4. előadása
CSIPKERÓZSIKA
- mesemusical -
A Gergely Theater előadása

2012. március 29. csütörtök 18.00
Felnőtt színházbérlet 4. előadása
MÁRIA FŐHADNAGY
- operett -
Főbb szerepekben:
Csengeri Attila, Kalocsai Zsuzsa,
Benkóczy Zoltán, Fogarassy Bernadett….
Jegyeket is árusítunk 1.525 és 1.725 Ft-ért

2012. március 30. péntek 18.00
ROLL DANCE BUDAPEST
KEREKESSZÉKES KOMBI TÁNCEGYÜTTES MŰSORA
A programban kerekesszékes táncosok és járó partnereik közösen táncolva hirdetik az összefogás, az esélyegyenlőség eszméjét.
A műsor a sérülteknek életkedvet, bátorságot, önbizalmat ad,
az épeknek pedig üzeni: a társadalmi összefogás, a segítőkészség és egymás elfogadása az egyetlen járható út ahhoz, hogy egyenlők legyünk!
A műsor után beszélgetés a táncosokkal
A belépés díjtalan

2012. március 31. szombat 10.00
SZÁJJAL ÉS LÁBBAL FESTŐK KIÁLLÍTÁSA
Mozgainé Palotár Mária – Fazekasné Erdélyi Ilona – Nagy Ildikó festményei

---

2012. március 31. szombat 10.30
HÚSVÉTVÁRÓ
MINDENKI JÁTSZÓHÁZA
A kézműves foglalkozás során mozgáskorlátozott és ép emberek közösen készíthetnek húsvéti ajándékokat és kellékeket.

Nemzeti Kulturális Alap